

μέρει τῆς ἀπάτης καὶ ἀπέδειξεν ὅτι μήτε τὰς βαθείας ἀνάγκας τῆς πολυπαθοῦς ταύτης κοινωνίας αἰσθάνεται ἀκριβῶς, μήτε ἔχει συνειδησιν τῆς ἀποστολῆς του.

Διότι ἂν εἶχε συνειδησιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης δὲν ἤθελε χαρακτηρίσει τὴν κατάστασιν τῆς σήμερον ὡς εἶδος θεομηνίας, ἐν ᾗ οἱ τίμιοι τῶν ἀνθρώπων ἀπηλπισμένοι κρᾶζουσι,

ὦ τλήμον ἀρετῇ, λόγος ἄρ' ἦσθα,

ἀλλὰ θὰ ἐπεχειρεῖ νὰ ἀποδείξῃ ἔργον τὴν ἀρετὴν. Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀπελπισμένοι δὲν πολιτεύονται, ἀλλ' αὐτοκτονοῦσιν ἢ ἀσκητεῦουσιν ἢ συγγράφουσι τραγωδίας. Δυπούμεθα, διότι ὁ κ. Τρικούπης μήτε προϋνόησε μήτε ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὸ ὄνειδος τῆς 31 Μαρτίου· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον λυπούμεθα, διότι, ἐν ᾧ τὴν ἐπαύριον τῆς ἀποφράδος ταύτης ἡμέρας ἐγκαινίασε διὰ νομιμωσύνης καὶ ἐντιμότητος διαγωγῆς, ἐκτοτε ἐξακολουθεῖ παραπαίων καὶ παρακρούων καθ' ἐκάστην ψαλμωδικώτερον. Τῇ ἀληθείᾳ ὑπὸ τὸσφ μελαγχολικὴν ἐμπνευσιν ἀμφιβάλλομεν ἂν ποτε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἐπιτύχῃ πλείοτερον τι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

Διατί εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς 31 Μαρτίου δίδεται ἀξία διέθνῃς πλείοτερά παρ' ὅσῃν πράγματι ἔχει; διατί θεωρεῖται τὸ ἔγγραφο τοῦτο ὡς ἡ θανατικὴ καταδίκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μεθ' ἣν βαίνομεν ὄχι πρὸς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν; Τοῦτο εἶναι ἀρκούντως ἀστεῖον ἢ ὑποκριτικόν, καὶ ὁμοιάζει καθ' ὅλα μὲ τὸ ἐπιχειρήμα τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ὅτι ἡ *Εὐρώπῃ τὸν ἐβίασεν*. Ὡς ὁ Κουμουνοῦρος παριστᾷ εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀπλουστέρων τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁμοφωνίαν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ζητήματι ὡς εὐρωπαϊκὴν βίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ ὁ κ. Τρικούπης θέλει καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἔγγραφο τῆς 31 Μαρτίου κατέστρεψε διὰ παντός τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἔκτοτε ἡ Ἑλλὰς εἶναι Σόδομα καὶ Γόμορα. Ἀλλ' ἂν ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχε μέλλον καὶ ζωτικότητα ὡς ἐθνικότης, φρονεῖτε, κ. Τρικούπη, ὅτι ἐν ἔγγραφον ἡ μία Κυβέρνησις ἀρκεῖ νὰ καταδαμάσῃ αὐτήν; Ἐὰν πιστεύετε εἰς τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος, ποῖον εἶναι ἐντὸς τῆς κοινωνίας ταύτης τὸ ἔργον σας, εἰ μὴ ἡ υἱοθέτησις καὶ ἐπιδιώξις παντὶ σθένει τοῦ μέλλοντος τούτου; Διατί ὀχυροῦσθε ὀπισθεν νεφῶν μελαγχολίας; Τί λείπει ὑμῖν; Δὲν εἴσθε ἀρχηγὸς ὁλοκληροῦ κόμματος καὶ μία ἐθνικὴ δύναμις; Νομίζετε ὅτι ὁ βίος τῶν ἐθνῶν φράσσεται ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ὡς ὑδρορροή;

Ὅχι· ὁ βίος τῶν ἐθνῶν εἶναι χεῖμαρρος, ὅπου οἱ χάλικες παρασύρονται, ἀλλ' οἱ βράχοι μένουσιν ἀκλόνητοι ἐνώπιον τῆς ἀλκῆς τῶν κυμάτων.

Δός του.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Χθὲς εἶχεν ἀνταπόκρισιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Ὁρα. Ὑπεριμένονεν ὅλοι μετ' ἀγωνίας πῶς θ' ἀπολογηθῇ ὁ λεπτεπίδερμος Ἀθηναῖος Κωνσταντινουπολίτης ἐπιστολογράφος τῆς τὸν ὅποιον δῶκε πρεσβεΐαι ἐκέρχουσαν τετραγωνικώτατον *ψεύστην*. Ἡμεῖς πεπεισμένοι ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας τῆς δημιουργίας ὅτι ἡ περιλάλητος ἐκείνη ἐπιστολὴ ἦτο καθαρὸν πλαστογράφημα τοῦ κυβιστοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς Ὁρας, οὐχ' ἦσαν πεποιθότες καὶ ἐπὶ τὴν ἀνεξάντλητον τοῦ ἀνδραρίου ψευδολογίαν ἐφανταζόμεθα ὅτι θὰ πλάσῃ ὁλόκληρον διπλωματικὸν μυθιστόρημα διὰ νὰ

μᾶς πείσῃ ὅτι ἦτο ὑψηλὸν σχέδιον τοῦ Βίσμαρκ ἡ διάψευσις αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὅπως βαυκαλισθῇ ὁ ἑλληνισμὸς ὅτι αἱ ἰδέαι τοῦ Γενναδίου ἔχουν πέρασιν παρὰ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Ῥωσίᾳ καὶ οὕτω ὑπὸ τὸ κράτος τῆς πλάνης ταύτης τῶν Ἑλλήνων ὠθήσῃ τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην!! Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι εἴμεθα πολὺ κακοί· τὸν ὑποθέτομεν ἄξιον τῆς *βαγαμπονεϊᾶς*· ἀλλ' ὁ νεαρὸς στύλος τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν αἰδῶ του· ὅταν τὸν ποῦν *ψεύστην* λησμονεῖ τὸ βάρος τῆς ὕβρεως καὶ ἀποθωβαίνεται. Καθὰ λέγει ὁ Καραγκιόζης, ὁ καυμένος ὁ ἀράπης τὰ κακάρωσε. Κρίμα ποῦ ἐσπούδαζε καὶ τρία ἔτη *ξιφομαχίαν*!

Ἦτο ἀνταξία τῆς μιαιρότητός μας ἡ Κατάρὰ τῶν Ἡπειρωτῶν, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ προχθεσινὸς *Αἰὼν*. Εἶχε κατι τι βυρῶνειον ἐκείνη ἡ ἀπελπισία τῶν ἀδελφῶν μας, τοὺς ὁποίους ἡ πολιτεία τοῦ Κουμουνοῦρου ἀπειλεῖ ν' ἀποξενώσῃ διὰ παντός. Ἀλλ' ἡ *Παλιγγενεσία* ἐνόμισε καλὸν νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς διὰ νὰ τοὺς πῇ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπαναστατήσουν διὰ νὰ δείξουν ὅτι εἶναι Ἡπειρώται! Γνωρίζομεν ἕνα Ἡπειρώτην συντάκτην τῆς *Παλιγγενεσίας*, τὸν ὁποῖον ὑποθέτομεν πατέρα τῆς ἀχρειότητος αὐτῆς, ἀλλ' αὐτὸς καὶ τὸν λαιμόν του ἂν σφάξῃ ἐνώπιόν μας, δὲν θ' ἀξιωθῇ νὰ τοῦ ἀποδώσωμεν πατρίδα, διότι τοῦ εἶδους τοῦ οἱ ἄνθρωποι εἶναι νὰ μένουν πάντοτε ἀπάτριδες.

Ἰδοὺ ποία ἀντὶ τοῦ Μπένση ἐκτακτὸς Βίσαγγελικὴ ἄρχὴ ἔπρεπε νὰ σχηματισθῇ διὰ νὰ καταδιώξῃ τοὺς **Κλέπτας** τοῦ δημοσίου:

Ἰακωβάτος—Ράλλης—Οἰκονόμου—Δουζίνας

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἡδύνατο νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὰ δέκτατά της καὶ τὸν κ. Μπένση δι' ὅσα ὁ κ. Ράδος ὡς Βίσαγγελεὺς τῶν Ἑβρεῶν ἐκατηγόρησεν αὐτοῦ ἄλλοτε ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν ἀδαμάντων.

Καὶ ποία εἶναι ἡ δίκη αὕτη τὴν ὁποίαν *ἔκαμε* πλακάκια ὁ κ. Μπένσης, καθὰ ἔγραψεν ἡ *Παλιγγενεσία*; Ἐκ μὲν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Μπένση δὲν ἐκαταλάβαμεν τίποτα, πλὴν τινῶν εὐτυχῶν ἐκφράσεων εἰρωνίας· ἡ δὲ *Παλιγγενεσία* οὔτε ἐπέμενεν οὔτε ἀνεκάλεσεν, ἀλλὰ ἐλούφαζεν.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χυθῇ πλείοτερον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης φῶς;

Μᾶς εἶπον ὅτι τὸ Διάταγμα δι' οὗ ἐσταυρώθη ὁ Ζηνόπουλος ἀναφέρει ὡς λόγον: «διὰ τὰς νηπιόθεν ἐκδουλεύσεις τοῦ πρὸς τὴν πολιτείαν.» Ὑπεργετήθη δηλαδὴ καὶ ἡ πολιτεία ἀπὸ τὸν Ζηνόπουλον ὡς εὐεργετοῦνται αἱ ποδιαὶ τῶν τροφῶν ἀπὸ τὰ ἀπρόσεκτα νήπια.

Φίλος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστέλλει ἡμῖν: «Οἱ μόνοι ἐργαζόμενοι ἐνταῦθα καὶ οἱ εὐρισκόμενοι εἰς ἀένναον κίνησιν εἶναι οἱ διπλωμάται. Πότε ἕνας ἕνας, πότε δύο δύο, τοὺς βλέπεις· πότε πεζοὺς, πότε μὲ τὰ ἄλογα καὶ πότε ἐφ' ἀμάξης· πότε γελοῦν, πότε εἶναι σοβαροί, ἄλλοτε χαρίεντες καὶ ἄλλοτε σκυθρωποί. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὁμῶς

γελοῦν. Ὅταν γελᾷ δὲ ὁ διπλωμάτης, τότε σκέπτεται ἢ νὰ γελᾷ τὸν πλησίον του ἢ νὰ πνίξῃ τὸν μακρὸν του. Μὰ δὲν χωρατεύουν οἱ διπλωμάται ποὺ εὐρίσκονται τώρα 'στὴν Πόλι! Πορὲ ἡ Πόλις δὲν ἐτιμήθη μὲ τὸσον μεγάλη κεφάλια. Τὰ μεγάλα κεφάλια τῆς ἔφυγαν καὶ πρέπει τώρα νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰ μεγάλα κεφάλια, ἂν καὶ ἐγὼ θὰ ἐπρωτίμων τὰ πρῶτα ἀπὸ τὰ δευτέρα.

Ἀ'επεθύμουν ὅμως καὶ ἐν ἄλλο· ἤθελα νὰ γνωρίζω ὁποῖαν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ τὸ κλίμα τῆς Πόλεως ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου τῶν διπλωματῶν. Γνωρίζεις ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἀτμοσφαίρας (l'influence du milieu) ἐξασκεῖ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐγκεφαλικῆς καὶ καταστάσεως. Πρό τινος καιροῦ καταγινομαι εἰς τὴν λύσιν τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ζητήματος, ἀλλ' εἰς οὐδὲν εἰσέτι συμπέρασμα κατέληξα. Τοῦτο μόνον σοὶ γράφω ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ διπλωμάται μας ἀναπνεύοντες τὴν αὐραν τοῦ Βισπόρου, τρώγοντες τῆς φράουλες τοῦ Ἀρναούτκι, πίνοντες ὕδωρ τῆς Τσαμίλιδας ροφῶντες καπνὸν τῆς Γένιδζε, καὶ, καὶ, καὶ . . . γίνονται **φιλότουρκοι.**»

Ἐὰν οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἡμίονοί μας εἶχον φωνὴν, πρὶν κάμῃ ὁ κ. Τρικούπης ἐπανάστασιν θὰ τὴν ἔκαμνον αὐτοί. Εἶναι φρικτὴ ἡ θεὰ τῆς καταστάσεώς των. Ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ πυροβολικοῦ ἐξέρχεται ἀπηλπισμένος δι' αὐτὸ τὸ ῥωμαϊκόν. Τὰ ἄλογα εἶναι τόσῳ στενά δεδεμένα, ὥστε ὅχι μόνον δὲν δύνανται νὰ ἀναπαυῶσι καὶ νὰ ἀναπνεύσουν, ἀλλὰ κλωτσοκοπιούνται ἀλύπητα. Ἐκ τῆς ἀλληλομαχίας αὐτῆς ἐξέρχονται τραυματίαι τὰ περισσότερα. Οὐδεὶς ὑπάρχει ἐκεῖ ὅστις νὰ τὰ ἐμποδίσῃ νὰ πετσοκοπηθοῦν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούσται ἀφ' ὑψηλοῦ φωνὴ σταυλοφύλακος: «Β! δὲ ξαναμπέ! Καὶ ὅταν τὸ πρᾶγμα παρακωρῶσῃ θὰ καταβῇ ὁ σταυλοφύλαξ καὶ θ' ἀρχίσῃ νὰ κτυπᾷ. Ὅλα εἶναι μούδιασμένα. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν πᾶσχοντα κολλητικὴν ἀσθένειαν ἀφίνονται μεταξὺ τῶν ὑγιῶν, ἴσως χάριν ἐμβολιασμοῦ. Καμμία ἱατρικὴ ἐπιτήρησις. Οὐδέποτε σχεδὸν τὰ βγάζουν εἰς περίπατον. Πολλοὶ ἄπειροι ἀξιωματικοὶ τὰ σακατεύουν μὲ τὸ αἰώνιον τῶν γκαλόπ. Θὰ καταντήσῃ ὥστε καὶ τώρα ποῦ ἐδαπανήσαμεν τόσα δι' ἄλογα, τὸ ἱππικὸν μας νὰ εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν εἰς ἣν καὶ πρὸ τριτίας, ὅτε δὲν εἶχομεν ἱππικόν.

Ἐκεῖ ὅλος ὁ πέραν τῶν Μουσῶν Ἰλισσὸς παρουσιάζει παχύτατα στρώματα πρᾶσινάδας, ὅχι ἐκ φυτειῶν δυστυχῶς, ἀλλ' ἐξ ἀποτροπαίων μισματικῶν ἐλῶν. Εἶναι λυπηρὸν κάτωθεν τῶν μαγικῶν ἐκείνων πλατανιδίων νὰ ἐκτείνῃ τὸ μίasma τὸ μισρὸν τοῦ σώμα. Εἶναι ἐγκληματικὸν νὰ ἐξέρχεται τις ἐκεῖ διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὀλίγον ἀέρα καὶ ἐν τούτοις νὰ δηλητηριάζεται ὑπὸ ἀναθυμιάσεων. Ἐμάθομεν ὅτι τὰ τέλματα αὐτὰ ἤρξαντο νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπιδεδεικτάτα. Οἱ πέρξ οἰκοῦντες ἐπαθον καὶ πάσχουσι φρικτοὺς πυρετοὺς.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὰ λιμνάζοντα νερά. Ὀλίγον κατωτέρω πρὸς τοὺς παραπλησίους λόφους εἶναι τὰ παραπήματα τῶν στρατῶνων. Ἐκεῖ στοιβάζονται ἐν ἐβραϊκῇ ρυπαρότητι πτώματα, ἀκαθαροὶ καὶ λῶφοι ἐκ κοπρίας. Ὑποτὴν ῥίνα τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Κορασίων ἐσηματίσθη Λυκαβητὸς ἀπὸ κόπρους. Ἀὐτὸν φροντίζομεν τοῦλάχιστον διὰ τὰς ὑπάρξεις αὐτάς;

Ἄς συνεννοηθοῦν ἐπὶ τέλους Δημόσιον καὶ Δημαρχία καὶ

ἄς ἀναλάβῃ αὐτὴ ἡ ἐκείνο τὴν ἐκκαθάρισιν, διότι εἶναι ἐντραπὴ ἡ παράτασις τοιαύτης ἀθλιότητος.

Πέρυσιν ἐλέγετο καὶ ἐδεβαίουτο ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ὀχετῶν τῆς πόλεως εἶναι ἱκανὴ νὰ γεννήσῃ ἐπιδημίαν. Το καλοκαίρι ἔφθασε. Τί μέτρα ἔλαβε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ Δήμαρχος περὶ τῆς δημοσίου ὑγιεινῆς; Ἄ! Δεβίδαι καὶ Σιβιτανίδαι τί καλὰ ποῦ μᾶς διορθώνετε;

Τέσσαρες φανοὶ ὑπάρχουν κατὰ τὴν Δενδροστοιχίαν τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου, τὴν πρὸς τὸ Καφενεῖον Στάδιον. Νομίζετε ὅτι ἀνάπτονται τοῦλάχιστον οἱ τρεῖς; Ἄπατάσθε. Οἱ δύο; Οὐτε· ὁ εἷς; Μεγάλῃ Πλάνῃ. Κάνεις; Μάλιστα. Διατί λοιπὸν ἐξώδευσαν καὶ τοὺς ἐτοποθέτησαν; Τώρα τὸ θέρος γίνεται ἐκεῖ περίπατος· δὲν βλέπομεν τὸν λόγον τῆς ζιμελείας αὐτῆς καὶ ἐπειδὴ δὲν πιστεύομεν ὅτι τὴν γνωρίζει ὁ κ. Δήμαρχος ἰδοὺ ὅτι τοῦ τὴν φωνάζομεν ἵνα τὴν ἐπανορθώσῃ.

Ἄλλα πάλιν αὐτὰ τὰ τῶν ἱερέων τοῦ Νεκροταφείου. Σύγκρουσις Μητροπολίτου καὶ Δημάρχου. Ὁ Μητροπολίτης στέλλει ἕνα διάκονον τὸν ὁποῖον δὲν θέλει ὁ Δήμαρχος, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον θέλει ὁ Μητροπολίτης. Οἱ ἱερεῖς δὲν γνωρίζουν τί νὰ κάμουν, νὰ τὸν δεχθοῦν ἢ νὰ μὴ τὸν δεχθοῦν. Ὁ Δήμαρχος τοὺς διατάσσει: «Ἄν τὸν δεχθῆτε, σᾶς παύω» ὁ Μητροπολίτης τοὺς εἰδοποιεῖ· ἂν δὲν τὸν δεχθῆτε, σᾶς κάμνω ἀργούς. Οἱ ἱερεῖς τὸν ἐδέχθησαν· ὁ Δήμαρχος τοὺς ἐπαυσεν· ὁ Μητροπολίτης τοὺς λέγει: Βαστάτε!

Καὶ ἄλλα πάλιν μεταξὺ Δημάρχου καὶ Παρέδρου· ὁ Δήμαρχος στέλλει ἄλλον διάκονον· ὁ Πάρεδρος ἄλλον. Καὶ οἱ δύο ἔχουν τὰ χαρτιά των· καὶ κοντεύουν νὰ ξυλοκοπηθοῦν.

Θὰ ἐκπλαγῶσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν βλέποντες σήμερον μίαν στήλην τοῦ **Μὴ Χάναςαι** πλήρη τοῦ **Ἀχιλλέως Παράσχου**. Ἄλλ' ἡ ἐμπνευσις τοῦ **Μαῦ** του ἦτο σεμνὴ καὶ γενναία ποιήσας μὲ τὴν ὁποῖαν δυστυχῶς δὲν μᾶς ἔχει πολυσυνειθίσει. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἡρμήνευσε τὸν ἐθνικὸν πόνον ὡς ἀληθὴς ποιητῆς καὶ ὅχι ὡς ἀτάσθαλος θαμὼν τοῦ καφενεῖου Γιαννοπούλου. Ἡσθάνθημεν ἀληθῶς παρηγορίαν ὅτι ἐν ἡμέραις τόσον πονηραῖς ὁ κ. Παράσχος ἀντιπροσώπευσε μετὰ τόσης ἀξιοπροσέας τὴν ἑλληνικὴν ποίησιν. Γῶ συγχαίρομεν, τῶ συγχαίρομεν.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν πιστεύομεν θὰ ἐκτιμήσωσι πολὺ τὰς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Αὐστρίας δύο ἐπιστολάς, ἃς θὰ ἀκολουθήσωσιν ἄλλαι, τοῦ εὐφροεστάτου ἐκ Τεργέστης ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν κ. **Dock**. Τοιαύτας ἐπιστολάς τόσον ἀνθηρὰς τὸ ὕφος καὶ τόσον πνευματώδεις σπανίως δημοσιεύει καὶ αὐτὸ τὸ **Φιγαρό**.

Ἐν Μεδιολάνοις τελεῖται προσεχῶς μεγάλη ἰταλικὴ ἐκ-

θεσις. Εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ὁ περι-
σπούδαστος νέος κύριος **Ἀγγελῆλος Γιαννόπουλος**
Ἡπειρώτης ἀνέλαβε τὴν περιγραφὴν τῆς ἑκθέσεως διὰ
σειρᾶς ἐπιστολῶν. Ὁ κ. Γιαννόπουλος εἶναι γνωστότατος
εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Ἡπειρώτης**.

Πολλοὶ οἱ ζητοῦντες καὶ ἄλλας **Συνέψεις** παράφρονος
τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱατροῦ κ. **Ι. Ζίφου**. Ἡ πρῶ-
τη ἐπιφυλλίς του ἤρесе τόσον ὥστε ὅλοι μυρίζονται **ἄλλη**
μιά. Καὶ ἔχουν δίκαιον. Ὁ κ. Ζίφος εἶνε ἐκ τῶν χαρι-
στέρων ἐπιστημόνων τοῦ Βυζαντίου, ἔχων τὴν χιακὴν ἐ-
κείνην φλέβα τῆς εὐθυμίας ἐν τε τοῖς γραφομένοις καὶ τοῖς
λεγομένοις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι δημοτικώτατος
καὶ ὡς ἱατρός καὶ ὡς διαλεκτικός. Εἶναι δ' ἐκ τῶν πρῶ-
των σχεδὸν οὔτινες παρὰ τὰ σόλοιχα νενομισμένα διέδω-
κεν ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, ἀδιαφορῶν ἀν' ἀντιστρατεύων-
ται πρὸς καθεστηκυίας θεολογικὰς μωρίας. Λίαν προσεχῶς
ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν ὕλην του.

Ἀλήθεια! Ἐκαρδισθῆτε χωρὶς νὰ σᾶς ποῦμε λέξι. Ὁ
ὑποψήφιος καθηγητὰρας Δημάρας ἐν τῇ τελευταίᾳ πρὸς τὴν
Κλειδί ἐπιστολῇ του γράφει—σᾶς ὀρκιζόμεθα εἰς ὅ,τι ἔχο-
μεν ἱερὸν—ἀπὶ δ' ο. κ. Παπαμιχαλόπουλος μεθ' ὅσας τὰς περὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος φροντίδας ὑψ' ὧν περισπᾶται
οὐχ' ἥσσαν λαμβάνει καιρὸν νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τοῦ Πα-
νεπιστημίου. » Κύριε Κουμουνδοῦρε δὲν τὸν θέτεις ὑπὸ κρᾶ-
τησιν τὸν συνυπουργόν σου;

Ὁ Πίπης ὁ Ἀάμπρος ἐπιβουλεύεται τὸν Κολόμβον τοῦ
Φωτίου ἱεροσπουδαστὴν Ῥόκον. Ἀλλ' ὁ κ. Ῥόκος εἶναι
βράχος ἐν ᾧ ὁ Πίπης εἶναι κύμα καὶ ἄς εἶναι βέβαιον τὸ
κύμα ὅτι δὲν θὰ φάγῃ τὸν βράχον, ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνο.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ἑσωτερικῶν περιέπεσαν ἐσχάτως εἰς δεινὴν ἀντιζηλίαν περὶ
τοῦ ἐξῆς ζητήματος. Τίς ἐκ τῶν δύο ἀδαμάντων ὁ Παπα-
μιχαλόπουλος ἢ ὁ Σωτηρόπουλος ἀνεκάλυψε πρῶτος τὰ τῶν
ταμειακῶν καταχρήσεων καὶ τῆς παραχαράξεως τοῦ γραμ-
ματοσήμου. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ στέφανος τῆς δόξης
ἀμφεταλαντεύθη μετὰ τῶν δύο Πούλων, ἀλλὰ χθὲς τὸ
ἑσπέρας τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα διέλυσε δι' ἐνὸς ἀφορισμοῦ τὴν
ἔριν ταύτην τὴν ἐκ φιλοτιμίας, ἀποφανθὲν ὅτι ὁ στέφανος
ἀνῆκει εἰς τὸν κ. Σωτηρόπουλον.

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἡ εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταδίκη τοῦ
ἀδελφοῦ τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν Ὀλγας δουκὸς Κωνσταντι-
νου ἐνεκα τῶν μηδενιστικῶν αὐτοῦ φρονημάτων. Ἡ μεγάλη
Ρωσσία βεβαίως θὰ συμπαθήσῃ τὸ εὐγενὲς τοῦτο τέκνον
της, ἀλλὰ καὶ οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς κοσμοπολίται σ' εὖ-
χονται, δοῦξ μηδενιστὰ, γλυκεῖαν τὴν ἐπαφὴν τῶν δεσμῶν
σου.

La capitale a eu l'honneur Vendredi dernier d'accueillir
notre excellent ami M. André Coumanoudés personnage
très remarquable et bien connu à Athènes.

ΟΛΑ ΚΑΛΑ.

Εἶναι καλὸς κί' ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐπιστρατεία,
Καλὰ τὰ ὑποβρύχια, καλὴ κί' ἡ **Μπουμπουλίνα**,
Καλὸ 'ναὶ καὶ τὸ Φέληρο, καλὴ κί' ἡ Θεσσαλία,
Καλὴ 'ναὶ καὶ ἡ Ἀρίσσα, καλὴ καὶ ἡ Ἀθήνα.
Εἶναι καλὸς ὁ πόλεμος, καλὴ καὶ ἡ εἰρήνη,
Μ' ἄρᾶσι καὶ ὁ σίφουνας, μ' ἄρᾶσι κί' ἡ γαλήνη.

Καλὸ 'ναὶ ἔτσι χάρισμα καὶ μὴ γωνιὰ νὰ πάρῃς,
'Αλλὰ καλὸ καὶ κάποτε νὰ κάνῃς πῶς δὲν θέλεις,
Καλὸ καὶ νὰ τὴ δέχεσαι κρυφὰ σὰν κατεργάρης,
'Αλλὰ καλὸ καὶ ἄρματα παντοῦ νὰ παραγγέλλῃς.
Καλὸ νὰ ἦσαι ἄγριος, καλὸ καὶ μαλακός,
Καλὸ καὶ φιλοπόλεμος καὶ φιλειρηνικός.

Καλὸς καὶ ὁ Πρωθυπουργός, κί' ὁ Μπούμπουλης ἐπίσης,
Καλὸς καὶ ὁ Χαρίλαος μὲ τῆς χρυσαῖς ἐλπίδες,
'Αλλὰ καλὸς κί' ὁ Θεόδωρῆς, καλαὶ κί' αἱ συζητήσεις,
Καλὰ καὶ τὰ τρεχάματα καὶ ἡ ἐφημερίδες.
Καλοὶ καὶ οἱ ἐπίκουροι μὲ τὰ μακρὰ σπαθιά των,
Καλοὶ καὶ οἱ Μπενὶ Ζούγ-Ζούγ μὲ τὰ πηδήματά των.

Καλὰ 'ναὶ καὶ τὰ ψέμματα, καλὴ καὶ ἡ ἀλήθεια,
Καλὸς κί' ὁ Σωτηρόπουλος καὶ ἡ Οἰκονομία,
Καλοὶ καὶ οἱ ξεκάλτσωτοι ποῦ κλέβουνε ὀρνίθια,
Μὰ κί' ὁ Βελέντζας πρὸ καλὸς κί' ἡ ἄλλη συντροφία.
Καλὴ κί' ἡ Καστανιώτισσα καὶ ὁ Αὐγερινός,
Καλὸ νὰ ῥίχνῃ κάποτε βρονταῖς ὁ οὐρανός.

Καλὸ 'ναὶ καὶ νὰ δέρνησαι, καλὸ 'ναὶ καὶ νὰ δέρνης,
Καλὸ νὰ ἦσ' ὁμογενής, μὰ καὶ φτωχὸς κομμάτι,
Καλὸ νὰ δίνῃς ποῦ καὶ ποῦ, μὰ πρὶ καλὸ νὰ πέρνης,
Καλὸ νὰ πᾶς καὶ μὴ φορὰ 'στοῦ Κόκλα τὸ παλάτι.
Καλὸ νὰ ἦσαι αὐλικὸς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος,
Καὶ ἀπὸ τ' ἄλλο Ροσσεφώρ, Ἀντωνὴν ἢ Ροβεσπιέρος.

Καλὸ νὰ ἦσαι Ἰταλός, καλὸ 'ναὶ καὶ Φραντζέζος,
Καλὸ καὶ Ἀμερικανός, ἀλλὰ καλὸ καὶ Ῥώσσοις,
Καλὸ καὶ Ἀγγλος, Σουηδός, καλὸ 'ναὶ καὶ Κινέζος,
Καλὸ καὶ Τοῦρκος, Ἀλβανός, Σέρβος, Ρωμῶννος, Πρώσσοις,
Καλὸς καὶ τούτου τοῦ λαοῦ κί' ἐκείνου ὁ θεός,
Μ' ἀπ' ὅλα πρὶ καλλίτερα νὰ γεννηθῇς Ῥωμηός.

Souris